

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De vita sanctae memoriae Ioannis Ieiunatoris, qui fuit episcopus eiusdem
vrbis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

vt ego dominus eiiciam dæmonem; vt dicam, tibi dico immundo, exi a figmento, & vade huc atque illuc, & ad inuisibile. talia iubes vt garriam homo fordidus & peccator. si estis miraperantes, meum eiicite spiritum. Orationum eges multarum, frater Photine, per orationes sanctorum. Sic præter spem inhonoratus, recedebam erubescens: & silenter effugiens, efferebar retrorsum, & fortuito, & in obuiantes quasi crapulatus incidebam. & apprehendo vix quamdam facelli extremitatem: & furore commotus (plurimum namque tristitiæ iam in furorem efferebatur, eo quod non inuenerim gratiam in conspectu summi sacerdotis Dei magni) multa silentio in memetipso * reputabam, & quod non esset ab isto quidquam boni vlli ouium sperandum, pastore videlicet nobis ad lupi naturam perueniente. In his ergo cum essem hæsitans, mihi consilium fit. Et mittens domū exsequentibus quemdam, defero dominæ imaginem ex his quæ illic positæ erant, fatis oppido speciosam: & adornans valde bene, & vt erat possibile ad euidentius apparendum & reputandum, * quia oportebat a maximo patre, vt pro te iam inclinato, accipere imaginem, tenui hanc, & dedi mulieri; orareque pro nobis, & patriarchæ gratias multas confiteri, atque abire cum gaudio iubebam. At illa liberabatur * modicum & exultans, & non habens quod * faceret. Vnde & erat vtriusque quasi dimidium gaudium. Nam ego quidē * putabatur, non autem gaudebam.

ἵνα ἐγὼ ὁ κῶεις ἐκβάλλω τὸ δαίμονα· ἵνα εἶπω, σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ, ἔξελθε ἀπὸ τοῦ πλάσματος, καὶ ὑπάγε ὡς καὶ ἐμεῖ εἰς τὸ ἀφαντοῦν. τοιαῦτα κελεύεις ἵνα φλυαροῦμαι ἀνεσποῦτος ὑπὸς καὶ ἀμυδρωτῶς. εἰ ἐστὶ δαυματοῦρος, τὸ ἐμὸν ἐκβάλετε πνεῦμα. βυζῶν χεῖρες πολλῶν, ἀδελφεὲ Φωταίνε, μάταις τῆς ἀγίας βίβλας. οὕτω παρ' ἐλπίδας ἀπμαῶτες, ἀνεχώρου ἐρυθρίαν. Ἐν ἡρέμα ὑπεκδραμῶν, ἐφερομῶν ὀπιεῖται τῶν, τοῖς ἀπαντῶσιν ἐμπόσιον, ὡς δὴ κεκραυπηλικῶς. Ἐκαταλαμβαίνω πρὸς τὸ ἱεροσολίμου μόνις ἐξαπαταῖ. καὶ θυμῶ θυμωδῆς. τῆς γὰρ δὴ λυτῆς ἦδη τὸ πλεῖστον εἰς θυμὸν ἀπενώκετο, καὶ δὲ οὐχ ὀνειδίον χάριν ἐνώπιον τῆς ἀρχιερέως τῆς δευτέρου τοῦ μεγάλου. πολλὰ σωπῆ κατέβωον ἐπὶ ἐμαυτῶν, ἔσπερον ἐκ εἴη τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐλπίσαι οὐδὲν ἀγαθὸν οὐδὲν τῆς ἀρεσάτων, ἔπιμυθρος ἡμῶν αὐτῶ πρὸς λυκούφου ἐκβαλῶν καὶ ἐκδηδητημῶν. ἐν τούτοις ὄντι μοι καὶ ἀπορομῶν, βουλή γίνεσθαι. καὶ σείλας οἰκαδὲ τῆς ἐπομῶν πρὸς, κομίζω τῆς αἰαπεδημῶν ἐκείσε πᾶν διπλῶν ἀεμαλλῆ τῆς δευτέρου εἰκόνα. καὶ καταχρημαποσάμυρος ἐμὰ καὶ ὡς οἶόν τε λυτῶ πρὸς τὸ πειθῶν ὀφθαλμοῦ καὶ νομιδίωμαι, ὅτι δὴ ἀπὸ τῆς μεγίστου πάσης, ὡς δὴ τὸ λοιπὸν ἐπικαμφθέντος, λαβῶν πλεῖν εἰκόνα κατέχομαι, ἐπιδοῦς τῆ ζωακῆ πλεῖν εἰκόνα, ἀρχιερατῆ τε ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ τε πατριάρχῃ χάριτας πλείους ὁμολογεῖν, ἀπέναι μετὰ χάρας ἐνεκελευόμην. ἡ δὲ ἀπιλλὰ πλεῖστον μικρὸν καὶ σκιρτῶσα, καὶ ἐκ ἐχουσα ἡς καὶ γήρυτο. λυτῶ δὲ ὡσπερ δὲ ἡμισίας ἀμφοτέρων ἡ χάρις. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐδόκω μὲν, ἐκ ἐχαρῶ δὲ.

* Gr. con-
 querebar,

* Gr. quia a
 maximo pa-
 tre vt. i. inc.
 acceptam
 habebam
 imaginem.

* Gr. pro-
 pmodum

* Gr. fieret.

* Gr. puta-
 bar, seu, vi-
 debar,

ANNO CHRISTI 787.

ἡ δὲ καὶ ἐδόκει, καὶ ἔχαρεν· ἄλλ' ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῆς παραμυθίας ἐκείνης ἔστιν ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι...

Illa vero & putabatur, & gaudebat: sed intentio & rei finis non habebat initium. Tunc ergo animi defectionem, quæ nos obtinuerat, consolari taliter opinatus, acquisiui * aliud, contemp- * Gr. aliam, plans & reputans, quem quando, & ubi, & in quo, & quomodo, vel qua nobis mediante * abirem seductus & circum- * Gr. seduxissem & circumnisiem ueniens mulierculam miserri- mam, & ita miserabilem, & tan- tas fiducias nobis commendan- tem. Maxime autem contrista- bar, utpote separans mulie- rem a meliorum protectione, & per alium talia sapientem ad ea * Gr. quæ opus illi e- rant exhibitions quæ dealbari verebatur. In his rursus, & propter huiusmodi seductionem, dicere atque oblat- trare spiritum existimaui: & quia ipse ego e contrario firmauerim atque locauerim stabilitatem, quæ erat dæmoni circa homi- nem. Et quod factus sum ei & materia & occasio calumnia- rum iustarum, non dum dico contra memetipsum solum, * ergo contra omnes quidem * Gr. fed Christianos, & contra sacerdo- tes primum; eo quod uxorem quidam presbyter altero typho, aiunt, altero dæmone, qui erat mendacii, præiudicauit: quod nihil profecto est aliud, quam in Beelzebub eiicere velle dæmo- nia. Hæc quidem mihi & huius- modi indefinenter animam in- gressa atrociter conturbabant, & inficiebant, & magna expectare dabant mala tam ab homi- nibus, quam ab ipso Deo. Verum tamen recogitabam, & referebam mihi me ipsi excusatio- nem, & quamdam quasi conso- lationis phantasiam ad præsens imponebam, dicens apud me:

Concil. Tom. 19.

O o ij

IMPP. ... ἡ δὲ καὶ ἐδόκει, καὶ ἔχαρεν· ἄλλ' ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῆς παραμυθίας ἐκείνης ἔστιν ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἀδύνατοι παραμυθισθῶμεν ὡς οἱ ἄλλοι...

Deus enim de futuro faciet cūram. * In hoc quippe anno intra locum forte nobis morietur siue muliercula, siue ipse vir, siue alius quisquam. Moriar autem multotiens ego, & cessabit * qui tristitiam inferebat. Igitur in his tunc a dyscolis, quæ circa miseram mulierem erant, ut rebar, liberatus, rebar a turba liberari. Post annos reor ferme tres stabam penes ipsas sacras portas magni templi. Et ecce mulier eleuans supercilia, & vehementer ac indefesse pronuntians & respirans, intuita est in me, & proximam interrogabat: ipse, putas, est? vel quid? & locuta, etiam ipse est veraciter; cursum mouetur, & procumbit mihi ad genua; & flexa comprehendit mihi talos, & osculabatur circumplexans, & iacens in pauimento. Ego quidem sinebam interim & gaudebam, & huc atque illuc ad turbas circumspiciebam * præminens, & his qui circumstabant iacentem * videndus, & ostendens quod essem utique alicubi & ipse eorum qui multa possunt. At illa alia quædam quæ egenarum erant, sæpius allocuta. * (erat enim inde, deinde tamen & constringens nos valde, deponit vi tergis suis: & iacebam cadens, rissus factus hinc circumstantibus multum; & vix præreuerentia exurgens, dedi ei alampam, & decanos vocabam, & ad decanum rapere sceleratam iubebam. * Nam & faciem intuitus, arbitrari cœpi hanc illam esse, quæ olim. Apponebat quippe & hoc, quia Deus mercedem

* Gr. In hoc quippe intermedio tempore forte

* Gr. quod tristitiam

* delicias faciens,

* Gr. videtur dans,

* Gr. addit. & veneror Dominum, sæpius locuta; erat enim ibi.

* Gr. Post vero f.

τῶν ἡμετέρων μελήσει τῶ μέλλοντος. ἐν τῷ αὐτῷ τῷ χρόνῳ τῷ μεταξύ πεθνήξουσιν οἱ ἴσως ἡμῶν ἢ τὸ γυναικίον, ἢ ἢ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ, ἢ καὶ πρὸς ἄλλος. ὁποῦ νομι δὲ πλάκας ἐγὼ, καὶ πεπαύσεται τὸ λυποῦν. Ἐπὶ τούτοις μὲν δὴ πότε τῆς πρὸς τὴν ἀθλίαν γυναικὰ δυσκόλων, ὡς γὰρ ὦμιλον, ἀπαλλαγείς, ὦμιλον ὄχλου ἀπῆλλαχθαι. καὶ δὲ χρόνοις οἷμαι ποὺ τρεῖς εἰσῆκειν μὲν πρὸς αὐταῖς δῆπου ταῖς ἱεραῖς πύλαις τῆς μεγάλου ναοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐπάραστα τὰς ὀφθαλμοὺς, καὶ σφοδρὸν ἄμα ἐσωπνον ἐφθέγγετο ἐν ἀναπνεύσει, βέλυσαι εἰς ἐμέ, τίς πέλας ἤρχεται οὕτως ἄρα ὄσιν; ἢ τίς; ἐπεσοφθεγγετο ἀμνηναὶ αὐτὸς ὄσιν ἀληθῶς. δρόμων ἵεται, ἐπεσοπίη μοι πρὸς τὰ γόνατα καὶ κατενεχθεῖσα πεσορήγυται μοι τοῖς ἀσφαλατοῖς, ἐκατεφίλη πειλαβοῦσα, καὶ μὲν πρὸς τὸ ἔδαφος. ἐγὼ μὲν οὖν ὑπεχέμην πῶς ἐχαιρον, καὶ τῆς δὲ κακείσε πρὸς τὸν ὄχλον διέβλεπον θρηνησόμενος, ἐπὶ τοῖς περὶ ἐκείνην καὶ μὲν ἴδωσα δαίμονας διδοῖς, ἐκ θηκνύμενος, ὅτι ἄρα ἴδωσιν ἐπὶ αὐτῶν τῆς πολλὰ δωμαθίων. ἢ δὲ τὰ τε ἄλλα, ἔποσα τῆς δεομένων ἡμῶν, πεσοφθοσα, καὶ τὸ πεσοκνωθῆναι ἡμῶν, πεσοπειποσα πολλάκις. ἡ γὰρ ἐκείσε ἔπα μὲν τοῖς πεσοφθίσισι λίαν ἡμῶν, ἔπειτα τὰ βάλαι τῆς βία τοῖς νότοις τοῖς ἐαυτῆς. ἐπεὶ πῶν ἐκείμην, γέλωτος ἐπέδεν τῆς περὶ ἐκείνων πόλις. ἐμοὶ δὲ ὑπὸ τῶ κατηρυστικῆναι διαμαρτυρῶσα, ἐδεκανοῖς ἐκάλου, ἐπρὸς τὸ δικανικὸν ἀρπάξασθαι τὴν ἀνοσίαν ἐκέλευον. ἐπεὶ δὲ τὸ πεσοπῶ ἐνατενίσας ἐκάλειν ἠρξάμην, τὴν πῶ ἐκείμην εἶναι τὴν πάλα. πεσοπῆ γὰρ τοῖ καὶ τὸ, ὅτι ὁ θεὸς τῶ μῶν

ANNO
CASSINI
78.

ANNO
CHRISTI
787.

τῶ οἴκου μου δάη σοι δέασατα· τότε δὴ
τότε ἀνέδειξά σου τὸ πᾶν, καὶ ἄμα χέρον
τε καὶ ἀγωνιῶν, τοῦτο καὶ μόνον ἠερότων·
ἰάσθης; ἢ πῶς ἰάσθης; ἔφη. καὶ διαλα-
βόσασαι ἐπὶ χολῆς διηγήσατο τὸ ἀφίξιν
πλὴν εἰς τὴν χώραν, πλὴν εἰς τὸ οἶκον
ἑαυτῆς ἀποκομδὴν τῆς εἰκόνας· ἔπει-
τα πρὸς ὑψος ἤρται, ἔπειτα ἀπέθεται
τῶ δωματίου τοῖς πόρταις ἱεροπρεπῶς
ἄμα ἔκκερπέσατα· ὅπως ἢ καὶ χρόνον
ὑπόσυχον τῆ εἰκόνι προσελακτῆσάν τε
κατοργησάμενον, καὶ μικροῦ ἀπαρά-
ξαν τὸ πλάσμα, τὸ πνεῦμα τέλος οὐκ ἔ-
σοιτο. ἔπειτα γέροντες ἡμῶν ἰατροῦν, ἔφη, τὸ
πάσχον ὄντως τὸ πάλαι. ἔπειτα τὰ πα-
ραπλήσια πάσχοντας ὁ τύπος, ὁ τύπος δὲ
μαλλον τῆς παρδένου μήτρης ἐξῆται.
τοῦτο μὲν οὐκ τὸ πᾶν τῆς ὑποδείσεως.

Λέων ὁ ὀσιώτατος Ἰππὸκοπος Φω-
κίας εἶπε· γέγραπται, ὅτι ἐπὶ δύο ἢ
τρῶν μὲν ἔργων ἐπιτίθειται πᾶν ῥήμα.
καὶ σήμερον ἐπὶ τῆσιν ἡμῶν πλείσται ἱε-
ραὶ βίβλοι, ἀπηνες ἔσονται ἡμῶν ἡρ-
δουσαν, καὶ ἐπληροφόρησαν ὡς τῆς
ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων.

Καὶ διέγνω Γέροντος ὁ ἀναγνώστης.

Εκ τῆς βίβλου τῆς ὀσίας Μαελας τῆς
Αἰγυπτίας· οὗ ἡ δόξα.

Μυστήριον βασιλέως κρύπτεον, κα-
λὸν· πᾶν δὲ ἔργον τῆς θεοῦ ἀνακηρύττειν,
ἐνδοξόν. ἔπειτα μὲν ἔπειτα. ἔπειτα μὲν ἄλλοις
ὁ ναὸς εἶχε, μηδενὸς ἐμποδίζοντος· ἐμὲ
δὲ μόνω πλὴν τάλαναν ἐκ ἐδέχετο,
ὡσπερ πνεῦμα ἑσραπωπιῆς πληθύος τε-
ταγμένης εἰς τοῦτο, τῆς ἐμοὶ ἑσρα-
χθείσης ἀποκλείσει πλὴν εἰσοδόν. οὕτω
μέ τις ἀδρόα διεκάλυε δυνάμεις. καὶ
πάλιν ἐς τὴν εἰς τὰ παρὰ τὰ ἑσραυλία. τοῦ-
το τῆς τε καὶ τετρακίς παρὰ τὸ δόσον τε

domus meæ det tibi domine.
Tunc plane, tunc cuncta vide-
bam, pariterque gaudens & a-
gonizans, hoc solum interroga-
bam: sana facta es? vel quomo-
do sana facta es? & assumens
* secreto, enarravit aduentum
ad regionem, & deportationem
imaginis ad domum suam: &
quia in excelsum eleuata, & su-
perposita est in parietibus do-
micillii scire pariter & decentif-
sime. Ut autem & per tempus
frequens imagini oblatus at-
que * delusum figmentum dif-
cerpens spiritus, in fine * info-
luit: & facta est nobis medici-
na, dixit, quod * patiebatur o-
lim in veritate. Eos enim qui
similia patiuntur, locus, imo fi-
gura Virginis matris curat. Hic
est enim finis causæ.

Leo sanctissimus episcopus
Phociae dixit: Scriptum est, quia
in duobus vel tribus testibus sta-
bit omne verbum. & hodie ex-
hibiti sunt nobis plurimi sacri
libri, qui mentes nostras ri-
gauerunt, & satisfecerunt de
restitutione sanctarum imagi-
num.

Et legit Petrus lector.

De vita B. Mariæ Aegyptiæ:
cuius initium est.

Secretum regis celare bonum
est, opera vero Dei prædicare
gloriosum est. Et post alia. A-
lios quidem templum habebat,
nemine impediente: me vero
miseram non recipiebat, veluti
quadam militari multitudo ad
hoc ordinata vel iussa, vt mihi
excluderet aditum. taliter me
quædam * audax prohibebat
virtus. Et iterum steti in atriis.
hoc ter & quater patiens siue fa-

* Gr. in
otio,

* Gr. infu-
rans, ac fero
figmentum,
* Gr. disfec-
ferit.
* Gr. patie-
bamur

Math. 18.

* Gr. con-
ferta